

Genealogijos, heraldikos ir veksilologijos instituto prezidento Remigijaus Bimbos sveikinimo žodis

Gerbiami kolokviumo dalyviai, mieli svečiai,

Nuoširdžiai sveikinu Jus IV tarptautinio kolokviumo „Genealogija, heraldika ir veksilologija“ proga. Šių metų tema – „Vadovai: jų kilmė, herbai ir vėliavos“ – kviečia mus pažvelgti į istoriją per lyderių asmenybių, jų simbolių ir tapatybės ženklų prizmę.

Genealogija, heraldika ir veksilologija – tai ne tik mokslai apie praeitį. Tai tiltai tarp epochų, tarp žmonių ir valstybių, tarp asmens ir tautos atminties. Šios srities tyrimai padeda giliau suvokti, kaip vadovų kilmė, jų herbai ar vėliavos formavo tapatybę, politinius sprendimus ir kultūrinį paveldą.

Linkiu įkvepiančių diskusijų, vertingų įžvalgų ir prasmingo bendradarbiavimo. Tegul šis kolokviumas tampa erdve ne tik žinioms dalintis, bet ir naujoms draugystėms bei idėjoms gimti.

Lietuvos valstybės istorijos archyvo direktorius direktoriaus Dariaus Žeruolio sveikinimo žodis

Labas rytas,

Man malonu pasveikinti ketvirtojo tarptautinio genealogijos, heraldikos ir veksilologijos kolokviumo apie vadovus, jų kilmę, herbus ir vėliavas dalyvius: sveiki atvykę į naujas galimybes Lietuvai ir pasauliui atveriančią mūsų protėvių balsų talpyklą, sakyklą ir regyklą! Taip vakar Lietuvos archyvų vadovų strateginės sesijos dalyviai apibūdino šio, Vilniaus senamiestyje vienintelio ir seniausio Lietuvoje specialiai protėvių balsų talpyklai 1934 m. pastatyto pastato erdves. Vakaraug buvo kalbėta apie šių dienų nerimą ir ateities ilgesį. Kai kuriomis savo mintimis apie tai noriu pasidalinti ir su jumis.

Pradėsiu mintimis dėl nerimo.

Su mūsų protėvių balsų talpykla, o kaip modernios institucijos – dabar jau ir sakyklos bei regyklos kolekcijomis ir galimybėmis visiems norintiems, o ypač pirmą sykį Lietuvoje besilankantiems sudarysime galimybę susipažinti rytoj. Svarbu suprasti ir įvertinti, kad, ji, kaip ir Lietuvos valstybė yra tikras stebuklas. Atrodytų, pasmerkta išnykti istorijos ūkuose, ji prisikėlė (su dideliais nuostoliais, bet atsitiesė) net du kartus. Lietuvą ir jos istoriją norėta ištrinti ir pasisavinti. Didžioji šios talpyklos dalis du kartus – per pirmąjį ir antrąjį pasaulinį karą, ešelonais riedėjo į rytus, bet abu sykius, laimei, sugebėta ją susigrąžinti į Vilnių. Šiandien esame per haubicos šūvį nuo virš Šiaurės ir Rytų Europos pakibusio realaus, o plotu nedidelėms ir strateginio gylio neturinčioms valstybėms, neduokdie, mirtino pavojaus. Iš mūsų protėvių balsus nutildyti grasinančio rusiško imperializmo išsivaduoti galima tik vienu būdu – Europai ryžtingai, negailint jėgų, pinigų, ginklų ir kūrybos veikti tam, kad Rusija paspringtų tuo, kuo buvo užsimojusi Ukrainoje. Mūsų pareiga – prisidėti viskuo, kuo galime.

Ilgesio ir vilties taip pat yra. Nepaisant nieko, Lietuva, jos kultūra klesti. Jos gyventojai ne tik turtėja, bet ir intensyvėja jų kultūros patirtys, plečiasi ne tik kultūros pasiūla, bet ir paklausa jai. Arti dviejų trečdalių gyventojų kultūros įpročiai yra intensyvūs ir ši dalis nuosekliai augo per paskutinį dešimtmetį. Per metus Lietuvos archyvuose apsilanko (gyvai ir virtualiai) apie 7 proc. suaugusių gyventojų. Rodytųsi, kad tai nišinis užsiėmimas, kad yra tik vienkartiniai apsilankymai. Tiek pat, beje, domisi moderniuoju šokiu ir baletu. Kita vertus yra net 172

tūkstančiai žmonių – labai daug, kai pagalvoji. Todėl perfrazuojant Winstoną Churchillį – kovoje dėl vakarietiškos civilizacijos ateities yra ką ginti.

Istorinėje atmintyje kaip vertos ginti ateities atraminiam ramstyje svarbiausi yra ja besidominčių ir joje besidarbuojančių ryšiai, partnerystės, jų plėtra. To nenustojame ilgėtis. Malonu, kad Genealogijos, heraldikos ir veksilologijos institutas į kolokviumą apie vadovų kilmę, herbus ir vėliavas pakvietė net 17 valstybių atstovus, gražų būrį pranešėjų iš Lietuvos, o jį surengti pasirinko Lietuvos valstybės istorijos archyvą.

Linkiu turiningo ir gero kokiokviumo, naujų patirčių ir įdomių pažinčių.

**Tarptautinės veksilologijos asociacijų federacijos gen. sekretoriaus dr. Bruce'o Berry'io
(Pietų Afrika) sveikinimo žodis**

Good morning, special guests, fellow heralds, genealogists and vexillologists, Ladies and Gentlemen (or as we say in South Africa – all protocol observed)

I am delighted to be able to return to Vilnius after my initial visit to Lithuania and the Baltics this time last year. It is always encouraging to be able to attend such gatherings, meet old friends, make new friends and, of course, to engage and learn more about our respective fields of interest.

I also bring greetings from FIAV President, Željko Heimer, and my fellow FIAV Board members. Please accept our warmest greetings and every good wish for a successful Conference. Since we last met, the 30th International Congress of Vexillology was held in Beijing and local and/or regional vexillological conferences have been held in Italy, the Czech Republic, England, the US and now in Lithuania, to name but a few. I am sure that a number of similar genealogical and heraldry gatherings also took place. This shows that despite the current international tensions and volatility, many like-minded people still wish to get together to share and exchange their knowledge and ideas. FIAV is always happy to give its support and encouragement to such events and we hope that such engagements continue to grow and thrive. In this regard, the next ICV will take place in Paris in July next year. I would like to take this opportunity to invite those of you who are interested to try and attend.

So, it is indeed an honour for me to take this opportunity to once again thank the Lithuanian Institute of Genealogy, Heraldry and Vexillology for their on-going efforts in this regard and, in particular, for organising this, the fourth International Colloquium of Heraldry, Genealogy and Vexillology. Once again, from FIAV and the other delegates and presenters, a special thank you to the organisers.

I am delighted to be here and I wish everyone an enjoyable conference.

BRUCE BERRY, D.Phil, FF
FIAV – Secretary-General
SAVA – Secretary/Treasurer